

τὴν ψυχὴν ἐν ἀγιότητι καὶ ἀγνότητι καὶ καθαρότητι πρὸς τὸν νυμφίον αὐτῆς Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, χρὴ διακείσθαι. Συνέχει δὲ τινὰς ζητήσεις πολλῆς διδασκαλίας γεμούσας, δηλαδὴ ἐν τῇ ἀναστάσει, ὅλα τὰ μέλη ἀνίστανται; Καὶ ἄλλας μυρίας περὶ τοῦ κακοῦ, καὶ τῆς χάριτος καὶ τοῦ αὐτεξουσίου, καὶ τῆς ἀξιοῦς τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. 576.

ιβ'. Τοὺς πνευματικούς ἀνθρώπους ὑποκείσθαι τοῖς πειρασμοῖς καὶ θλίψεσι, ταῖς ἐκ πρώτης ἁμαρτίας βρουούσαις. 613.

ιζ'. Περὶ τῆς πνευματικῆς τῶν χριστιανῶν χρίσεως καὶ δόξης, καὶ ὅτι ἄνευ Χριστοῦ σωθῆναι, ἢ ζωῆς αἰωνίου μέτοχον γίνεσθαι ἀδύνατόν ἐστιν. 624.

ιη'. Περὶ τοῦ θησαυροῦ τῶν χριστιανῶν, δηλαδὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διαφόρως ἀκούοντος αὐτοὺς πρὸς τὸ φθάναι εἰς τὴν τελειότητα. 633.

ιθ'. Οἱ χριστιανοὶ προκόπτειν καὶ αὐξάνεσθαι βουλόμενοι ὀφείλουσιν ἑαυτοὺς βιάζεσθαι πρὸς πᾶν τὸ ἀγαθόν, ὥστε λυτροῦσθαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἐνοικουσίας ἁμαρτίας καὶ Πνεύματος ἁγίου πληροῦσθαι. 641.

κ'. Μόνος ὁ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς τοῦ ἔσω ἀνθρώπου ἰατρός, θεραπεῦσαι δύναται τὴν ψυχὴν, καὶ αὐτὴν τῷ τῆς χάριτος ἐνδύματι διακοσμήσαι. 649.

κα'. Τῷ χριστιανῷ ἀνθρώπῳ δις δισσὸς πρόκειται πόλεμος, ἐσώτερος δηλαδὴ καὶ ἐξώτερος. Ὁ μὲν ἐν τῷ ἀφίστασθαι αὐτὸν περισπασμῶν γηένων. Ὁ δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ πρὸς λογισμοὺς τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας. 656.

κβ'. Περὶ δισσοῦς στάσεως τῶν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἐξερχομένων. 660.

κγ'. Ὡς τὸν βασιλικὸν καὶ πολῦτιμον μαργαρίτην φορέσαι μόνον δύνανται οἱ ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ βασιλέως γεννηθέντες· τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν οὐράνιον μαργαρίτην μόνον τοῖς τοῦ Θεοῦ τέκνοις φορέσαι ἔξεστιν. 660.

κδ'. Ἡ στάσις τῶν χριστιανῶν ἔοικε τῇ ἐμπορίᾳ καὶ τῇ ζυμώσει. Ὡς περ γὰρ οἱ ἔμποροι τὰ γήϊνα κέρδη ἐπισυνάγουσιν, οὕτως καὶ ἐκεῖνοι διεσκορπισμένοι ἐν τῷ αἰῶνι λογισμούς. Καὶ ὥς περ ἐν ζύμῃ φύραμα ὅλον ἀπεργάζεται ζύμην, οὕτως ἡ ζύμη τῆς ἁμαρτίας πᾶν γένος τοῦ Ἀδὰμ διατρέχει. Πλὴν

ὁ Χριστὸς οὐράνιον ἀγαθότητος ζύμην ταῖς πισταῖς ψυχαῖς ἐντίθησιν. 661.

κε'. Διδάσκει αὕτη ἡ ὁμιλία ὅτι οὐδεὶς ἀνθρώπων, εἰ μὴ δυναμωθείς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ, περιγίνεσθαι σκανδάλων τοῦ πονηροῦ ἰσχύει· καὶ τί δεῖ τοὺς τῆς θείας δόξης ὀρεγομένους πράττειν. Διδάσκει καὶ, ὅτι διὰ παρakoῆς τοῦ Ἀδὰμ εἰς δουλείαν τῆς σαρκὸς παθῶν κατήλθομεν, ἀφ' ἧς διὰ τοῦ ἐν τῷ σταυρῷ μυστηρίου ρύομεθα. Παιδεύει λοιπὸν ἡμᾶς, ὅτι μεγάλη ἐστὶ τῶν δακρύων καὶ τοῦ θείου πυρὸς δύναμις. 668.

κς'. Περὶ τῆς ἀξιοῦς, καὶ τῆς τιμιότητος, καὶ τῆς δυνάμεως, καὶ τῆς ἐργασίας τῆς ἀθανάτου ψυχῆς, καὶ πῶς αὕτη ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ πειράζεται, καὶ τῆς ἐλευθερώσεως ἀπὸ τῶν πειρασμῶν τυγχάνει. Συνέχει δὲ ζητήσεις τινὰς πάντοτε πολλῆς διδασκαλίας γεμούσας. 676.

κζ'. Περὶ τῆς ἀξιοῦς καὶ στάσεως τοῦ Χριστιανοῦ ἀνθρώπου διὰ πολλῶν διηγουμένη διατελεῖ αὕτη ἡ ὁμιλία, ὡς καὶ ἡ προηγουμένη. Ἐπειτα περὶ τοῦ αὐτεξουσίου πανωφέλιμα πολλὰ διδάσκει, ἀναμιγνύσα ζητήσεις τινὰς θείας σοφίας πλήρεις. 693.

κη'. Διηγόρεται καὶ ἀποδύρεται αὕτη ἡ ὁμιλία τὴν ξυμφορὰν τῆς ψυχῆς, ὅτι διὰ τὴν ἁμαρτίαν ὁ Κύριος οὐκ οἰκεῖ ἐν αὐτῇ. Καὶ περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτι οὐδεὶς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν αὐτοῦ μεῖζων ἐστίν. 709.

κθ'. Κατὰ δισσοὺς τρόπον τὰς οἰκονομίας τῆς χάριτος εἰς τὸ γένος τῆς ἀνθρωπότητος ἐξεργάζεται ὁ Θεός, μέλλων τοὺς αὐτῆς καρποὺς ἐν δικαίῳ κρίματι πάλιν ἀπαιτῆσαι. 716.

λ'. Ἐκ τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεῖ γεννηθῆναι τὴν μέλλουσαν εἰσελθεῖν εἰς βασιλείαν Θεοῦ ψυχὴν· καὶ ὃν τρόπον τοῦτο γένηται. 721.

λα'. Δεῖ τὸν πιστεύοντα μεταλλαγῆναι τοῦ νοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς λογισμοὺς εἰς Θεὸν συλλέγειν, ἐν οἷς ἀληθῶς πᾶσα διακονία τοῦ Θεοῦ ἐστίν. 728.

λβ'. Ἡ δόξα τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τοῦ νῦν ἐν ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς ἐμμένει, μέλλουσα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀναστάσεως φανερωθῆναι, καὶ δοξάσαι τὰ σώματα κατ' ἀναλογίαν τῆς αὐτῶν εὐσεβείας. 733.

λγ'. Ἀδιαλείπτως καὶ προσεχῶς δεῖ τῷ Θεῷ